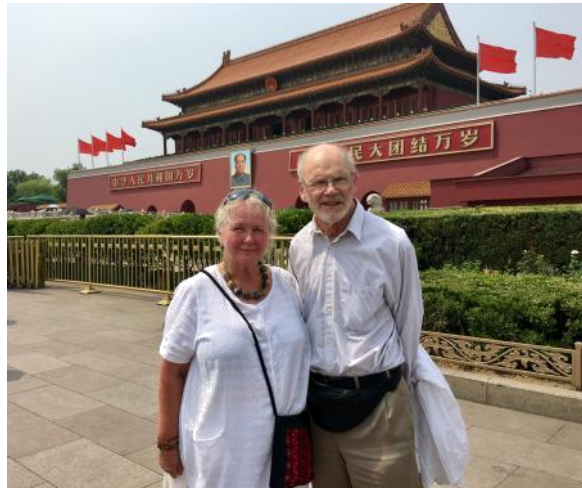

Anu ja Juha Väliäho
Ellerheina 20, Tiskre küla
76916 Harjumaa, VIRO
Puh: Anu + 372-566 41451
Juha + 358-414545002
E-mail: valiahod@gmail.com,
anu.valiaho@gmail.com

Viron työn ystäväkirje 2/2017

Terveisiä sateisesta Tiskrestä Pohjois-Virossa!

Edellisestä kirjeestä on kulunut yli puoli vuotta, joten kirjoitettavaa on kertynyt. Olemme suuren osan kesää viettäneet omakotitalossamme ja puutarhassamme, jotka ovat nyt, kun piha on tullut valmiiksi, kaunista katseltavaa: on lehtimetsä, on nurmikkoja, talon ympärys ja parkkipaikka kivistä, on oma pieni mansikkamaa, on paljon kukkia. Toukokuussa ostimme 50 kappaletta 1 ½-metrisiä tuijia, ja nyt on piha johon laitoin istutettuna yhteensä 106 tuijaa. Viimeksi ilmestyi lehtimetsän ja parkkipaikan välille keltainen tupa, 12 m²:n varastorakennus. Olemme asuneet omakotitalossamme vähän Tallinnan ulkopuolella nyt kolme vuotta ja vihdoinkin olemme saaneet nauttia täysillä pihan kauneudesta, rikkaruohojen nyhtämisen vaivasta, mansikkojen makeudesta, tuijien kastelusta sekä elokuun kauniista säistä ja loppukesän yllätyksistä sateista. Heinäkuussa oli loma.

Lisää henkilökohtaista

Meille tämä vuosi on ollut yhteensä 160:n vuoden juhluvuosi. Juha täytti helmikuussa 70, Anu huhtikuussa 65 ja elokuun alussa meillä oli hopeahääpäivä eli 25 vuotta yhteistä taivalta. Juhlamatkan teimme Kiinaan, jossa saimme suomalaisryhmässä tutustua Kiinan evankelisiin kristittyihin. Siitä kerromme vähän tuonnempana.

Viisi vuotta sitten päätimme jäädä Viroon asumaan ja rakentaa itsellemme vanhainkodin, jossa olemme Tiskren kylässä Harkujärvellä nyt kolme vuotta asuneet. Tänä vuonna päätimme tehdä Hyvinkään omakotitalossamme, jonka Juha 29 vuotta sitten osti, täydellisen ulko- ja sisäremontin – onhan talo 50 vuotta vanha –, jotta voisimme myydä talon. Anun poika, Meelis, teki remonttia 3 ½ kuukautta. Nyt syyskuussa se meni myyntiin ja siteet Suomeen talon osalta katkeavat. Siteet säilyvät sukulaisten ja ystävien kautta.

Keilan seurakunnan työntekijöinä Sauen kaupungissa

Anulla alkoi elokuussa viimeinen vuosi Lähetysseuran työntekijänä ennen eläkkeelle siirtymistä. Vuoden alusta alkaen hän on jo saanut eläkettä Virossa niistä 27:stä vuodesta, jotka hän ehti tehdä työtä Virossa ennen lähetystyöhön lähtöä. Vaikka Juha on ollut eläkkeellä vähän yli vuoden, hän jatkaa työtä Keilan seurakunnan apupappina samalla tavoin kuin aikaisemminkin niin pitkään kuin terveyttä riittää.

Keilan seurakunnan työntekijänä Sauella ja Keilassa jatkaa myös Annan Mishina. Annan tausta on musiikki-, lapsi- ja nuorisotyössä. Tulevan vuoden aikana hänen tavoitteensa on saada valmiiksi myös tohtorin tutkinnon lopputyö. Toukokuussa Annan työ Keilan seurakunnassa tuli puoliviralliseksi, kun Evankelinen Lähetysyhdistys (ELY) otti vastuuta Annan tukemisesta. ELY tekee työtä Suomen lisäksi erityisesti Suomen läheisissä maissa, Inkerin kirkossa Venäjällä ja Viron kirkossa Virossa. Anna on osa-aikaisena tässä työssä, jossa on nyt myös tukevampi taloudellinen pohja. Sopimuksen solmivat Keilan seurakunta ja ELY, jonka edustajana on pääsihteeri Antero Rasilainen.

Ystävien on hyvä myös tietää, että viimeinen seurakuntavierailukierroksemme nimikko-, ja ystävä - seurakunnissa ja -yhteisöissä on vuoden 2018 maalikuussa. Silloin vierailemme ystävien luona eri puolilla Suomea.

Kiinan-vierailu kesäkuussa

Juhlavuoden matkamme Kiinaan oli 10 päivän mittainen kesäkuun molemmin puolin. Osallistuimme 23:n suomalaisen tutustumisryhmään, jolle professori Miikka Ruokanen tutustutti Kiinan kulttuuria ja evankelista kristillisyyttä. Miikka opettaa kristinuskoa kolmessa Kiinan yliopistossa ja teologisia aineita Kiinan „Kolmen itsen kirkon“ pappisseminaarissa Nankingissa. Miikkaan tutustuin vuonna 1972 Lontoon kiinalaisessa seurakunnassa ja Miikka auttoi meitä 25 vuotta sitten lähtemään Marinmaahan niin, että Helsingin Tuomasmessu tuli hänen aloitteestaan meidän tueksemme. Kuvassa Juha saarnaa suomeksi, Miikka tulkkaa englanniksi ja Estheri tulkkaa kiinaksi.

Kiinassa on paljon käsittämätöntä. Maassa on 1,4 miljardia asukasta, mikä on 250 kertaa Suomen väkiluku. Shanghaissa, jossa Miikka asuu vaimonsa kanssa, on 24 miljoonaa asukasta. Kiinan kieli on maailman eniten puhuttu kieli. Meille käsittämättömintä oli maan itämainen kulttuuri ja ajattelu. Kommunistinen hallinto on asettanut ihmisille selkeät periaatteet ja rajat, joiden rikkomisesta rangaistaan heti, mutta joiden sisällä on hämmästyttävän joustava vapaus myös kristittyjen ja seurakuntien elämässä. Vaikka työllä on rajoituksia, kristittyjen vainoista ei pitäisi puhua.

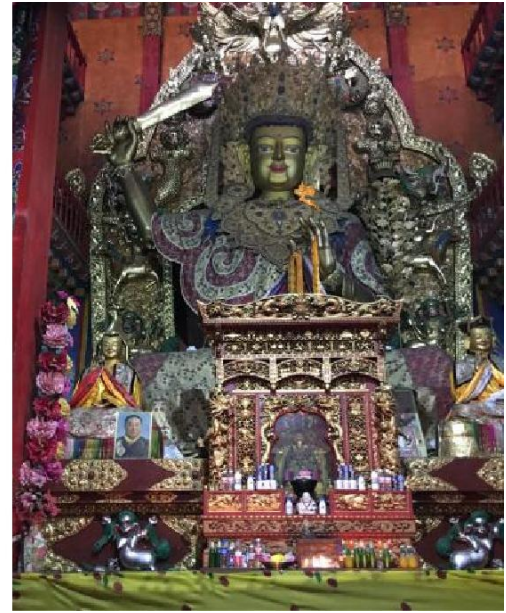
Vasemmalla: Yi vuoristokansan tapaminen
Keskellä: Kangrongin kylän seurakunnan kuoro
Oikealla: Kangrongissa jaettiin seurakunnanvieraille matkakeväksi keitettyjä kananmunia

Suurin uskonto maassa on buddhalaisuus – 200 miljoonaa henkeä – ja seuraavaksi suurin onkin kristinusko; kristittyjä on lähes 100 miljoonaa, suuri enemmistö heistä evankelisia kristittyjä. Joka vuosi seurakuntien jäsenyyteen kastetaan kaksi miljoonaa uutta kristittyä, mikä on todella nopeaa kasvua. Koska maassa ei voi olla ulkomaisia lähetystyöntekijöitä, tuo kasvu kansallisella pohjalla on ihme. Suomesta kirkon työtä tukee Lähetysseura erityisesti pappis- ja työntekijäkoulutuksessa ja mm. narkomaanikodeissa. Raamatunkäännöstöä Kiinan vähemmistökielille tukee Pipliaseura.

Vierailimme ensimmäisenä läntisessä Kiinassa vuoristoalueella Yi-vähemmistökansan seurakunnassa jumalanpalveluksessa, joka kesti yli neljä tuntia ja jossa Juha saarnasi, ja näimme heidän yi-kielisen Uuden testamenttinsa ja laulukirjansa. Seuraavana sunnuntaina olimme jumalanpalveluksessa Pekingissä kirkossa, johon mahtui 1100 ihmistä ja jossa pidettiin sunnuntain kuluessa seitsemän jumalanpalvelusta.

Muut vierailukohteet olivat teologisia seminaareja ja raamattukouluja, joissa kussakin on 100–200 opiskelijaa seurakuntatyön tarpeisiin. Kuvassa on Kunmingin teologisen seminaarin oppilaita laulamassa.

Mielenkiintoisimpia kokemuksia oli tutustua buddhalaisalueen kaupungin 5000 hengen salissa tapoihin, joilla nuorisoa „evankelioitiin“ buddhalaisittain yhtymään Buddhaa palvovaan rukoukseen. Samanveroinen oli tutustuminen koko läntisen Kiinan merkittävimpään pyhiinvaelluspaikkaan, buddhalaiseen luostariin ja temppeliin, jonne oli noustava 140 korkeaa askelmaa; eikä hissiä ole. Kyseinen uskonto on fyysisesti vahvoja varten; yhtään raajarikkoa tai rullatuolissa istuvaa siinä temppelissä ei näe.

Vörun Lastenfestivaalissa Etelä-Virossa

Kesäkuukausina Sauen työssä jatkuivat jumalanpalvelukset lukuun ottamatta heinäkuuta, jolloin niitä ei ollut. Olimme itsekin silloin lomalla. Syyskuun alusta alkoi seurakuntatyö laajemmin, mutta vasta lokakuun alusta se alkaa täydellä vauhdilla. Kesäajalla meillä oli kuitenkin yksi kokeiluprojekti, johon osallistuimme ja joka oli meille hyvä kokemus – ensimmäistä kertaa järjestettiin Virossa suuri Lastenfestivaali Vörun kaupungissa 28–30.7.

Idea sai alkunsa viime vuoden elokuusta. Silloin osallistuimme tässä Etelä-Viron suurimassa kaupungissa Viron kirkon Lähetyskeskuksen Lähetyspäivien aikana Vörun kaupungin syntymäpäiville. Niillä saimme selville, että tänä vuonna järjestetään kaupungissa Viron suurin Lastenfestivaali ensimmäistä kertaa. Sovimme silloin Vörun kirkkoherra Andres Mäeveren kanssa, että koetamme järjestää festivaaleilla kokeilumielessä seurakunnan kristillisen ohjelman.

Talven aikana valmistelimme asiaa. Mukaan tuli Vörun rovastikunnan lääninrovasti Üllar Salumets. Valmistelimme rovastikunnan pyhäkoululaisten lauluryhmälle laulut. Alueen piispa Joel Luhamets Tartosta lupasi tulla perhejumalanpalvelukseen ja nukketeatteri „Talleke“ valmisti näytännöt „Sakkeus“ ja „Kadonnut lammas“. ELY ja Viron kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistys lupautuivat tukemaan projektia taloudellisesti.

Vörossa oli Keilan seurakunnasta 5-henkinen tiimi: meidän lisäksi Anna Mishina, joka vastasi lasten musiikkiosuuden toteuttamisesta, ja diakoni Leo Lekarkin sekä hänen vaimonsa Maarika, joka vastasi maalausten näyttelystä kirkossa ja lasten askartelusta seurakunnan teltalla kadulla. Kirkossa pidettiin kirkkoseikkailut ja nukketeatterinäytännöt sekä sunnuntain perhejumalanpalvelus. Tärkeä osa

oli kadulla seurakunnan teltassa järjestetty päivystys, jossa oli mahdollisuus keskustella ohikulkijoiden kanssa. Hyvä mahdollisuus oli yleinen lava (kuvassa), jolla meille annettiin puolituntia esiintymisaikaa. Siinä lauloi rovastikunnan lasten lauluryhmä Annan johdolla kolme laulua. Ne laulettiin myös perhejumalanpalveluksessa, jossa piispa Joel Luhametsilla saarnasi. Kokemukset olivat niin hyvät, että päätimme jatkaa seuraavana vuonna vielä laajemmalla ohjelmalla.

Sauen kirkon rakentaminen

Koko menneen kevään valmistelimme Sauen tulevaisuudessa rakennettavan kirkon asiaa. Arkkitehti Enn Laansoo valmisteli alustavan suunnitelman, johon Salon seurakunta antoi varat. Piirustus ei sellaisenaan tule käyttöön, mutta luonnoksen pohjalta on mahdollisuus saada Sauen kaupunginvaltuustolta tontti pitkäaikaiseen vuokrasuhteeseen. Asia eteni hitaasti, sillä kaupungin arkkitehti, jota ilman asia ei etene, oli kevästä alkaen yli puoli vuotta sairaslomalla. Valtuusto keskusteli kesäkuussa asiasta eikä yksikään ollut asiaa vastaan, mutta päätös siirtyi lokakuulle, jolloin kaupungin arkkitehti ehtii saada asian valmisteltua.

Sairasloman takia kirkon rakentamisen aloittaminen siirtyy syksyyn 2018. Jos lokakuussa 2017 saadaan päätös esisopimuksesta tontin saamiseksi ja toukokuussa 2018 aloitetaan yksityiskohtainen arkkitehtisuunnittelu, on saman syksyn lopussa mahdollisuus päästään rakennustöihin.

Veljesseurakunta ja vankilatyö

Juha on osallistunut kaksi kertaa kuukaudessa Tallinnan Veljesseurakunnan toimintaan seurojen julistajana. Kesäkuussa oli Suvipäivät Tödvan rukoushuoneella 30 kilometriä Tallinnasta etelään ja elokuun viimeisenä sunnuntaina oli Tallinnan Endlankadun rukoushuoneen vuosijuhla, johon osallistui lähes sata vierasta, jotka kaikki eivät mahtuneet saliin. Vierailijana oli Viron kirkon arkkipiispa Urmas Viilma, joka suhtautuu lämpimästi Veljesseurakuntaan. Tulevana sunnuntaina Juha on julistajana Hagerin rukoushuoneen vuosijuhlissa.

Anu on mukana Viron kirkon Lähetyskeskuksen projekteissa ja osallistuu myös kerran kuukaudessa työhön Viron vankiloissa suomalaisten tulkkina; tässä työssä tarvitaan kolmen kielen osaamista: viron, suomen ja venäjän, koska Viroon vankiloissa on paljon venäjänkielisiä vankeja. Anu taitaa kaikki kolme kieltä. Anu avusti myös Lähetyskeskuksen järjestämällä nuorille tarkoitettulla Life-leirillä Sauen koululla; leirille osallistui 60 nuorta eri puolilta Viroa.

Syksyn alku Sauen työssä

Sauella jatkamme seurakuntatoimintaa tavalliseen tapaan syyskuusta ja lokakuun alusta täydellä vauhdilla. Jumalanpalveluksiin olemme saaneet kaksi uutta miestä, molemmat Ants-nimisiä. Ensimmäinen Ants tuli mukaan kevään lopussa suomen kielen ryhmästä. Toinen Ants tuli mukaan kesällä, jolloin hänen vaimonsa pitkän ja raskaan sairauden uuvuttamana menehtyi. Nyt hän on löytänyt uuden ystäväpiirin seurakunnasta ja on noussut ylös murheesta.

Jumalanpalveluksissa kerran kuussa on auttanut diakoni Leo Lekarkin, joka palvelee Keilan seurakuntaa. Hän on Maarika-vaimonsa ja musikaalisten lastensa kanssa hoitanut myös perhejumalanpalveluksia, joissa saarnan Raamatun tekstit on havainnollistettu flanellokuvin.

Suomen kielen ryhmä (kuvassa) on jo alkanut ja mukaan tuli kolme uutta ihmistä. Samoin aloitti syksyisen työ kautensa seurakunnan lauluryhmä, joka harjoittelee ja laulaa kolmiäänisesti Anna Mishian johdolla.

Lokakuun alusta aloittavat kouluikäisten lauluryhmä ja kitaransoiton ja viisikielisen kanteleen soiton ryhmä, jos vain löytyy tulijoita. Muutama lapsi on jo ilmoittautunut. Anna jatkaa myös Keilassa pyhäkoulun pitämistä ja Sauella kuukausittaisia naisten rukousiltoja.

20.–22.10. on Keilassa Keilan seurakunnan ja Viron kirkon Lähetyskeskuksen järjestämät Kirkkopäivät reformaation juhlavuoden merkeissä.

Jumalan siunausta toivottaen

Anu ja Juha Väliaho

